

# MUZICA UN RITUAL DE PURIFICARE

Dincolo de viața profesională sau politică profesională, suntem oameni. Este un aspect pe care din păcate nu îl învățăm în școală. Muzica este, probabil, unul dintre puținele instrumente de a atinge sufletul; ea poate vindeca dar și răni, poate oferi un sprijin și poate stârni amintiri. Un interviu cu un om: Voicu A. David, medic stomatolog.

**Ai o colecție impresionantă de muzică, muzică bună. Străină și românească, vinil, casete, CD, mp3, DVD, pop, folk, rock, blues, jazz, country, soul, electronică, clasică, reggae etc.**

*Această colecție personală de peste 28.000 de albume este rezultatul a multor căutări, eforturi și de ce nu sacrificii... Să ne reamintim că prin 1988, un vinil românesc costa 25 de lei socialiști, iar un vinil original CBS, EMI sau Atlantic costa 2.000 -2.500 lei, circa un salariu mediu de atunci...trebuia să ai curaj și chiar nebunie să le cumperi. În Timișoara eram câțiva specializați pe 1- 2 formații și aveam discografii complete și la zi: de exemplu un prieten Geo avea complet Jethro Tull și Led Zeppelin, Silviu avea Tangerine Dream și Jean Michel Jarre, Vladi avea Genesis și Dire Straits, Jim avea Frank Zappa și Gentle Giant, eu aveam (și am) întregul Pink Floyd, etc.*

**Cine ți-a insuflat pasiunea pentru muzică ?**

*În primul rând "Radio Europa Liberă" cu celebrii Cornel Chiriac și după dispariția sa tragică și prematură, Radu Theodoru, prin emisiunea zilnică "Metronom" în care se prezenta zilnic integral câte un album nou și emisiunea "By Request" de duminică p.m. când se transmiteau mari hituri la cererea ascultătorilor. În al 2-lea rând efervescența viața muzicală din orașul meu natal Timișoara unde am asistat la nașterea, evoluția și succesul a mari formații românești de referință : Phoenix, Pro Musica, Post Scriptum, Stepan Project.*

**Ai făcut vreun instrument ?**

*Nu, probabil dacă făceam eram unidirecțional spre compozițiile pentru respectivul instrument. Despre instrumentele muzicale: cei ce cunosc istoria muzicii știu că toate instrumentele au fost inițial confecționate din materiale naturale (instrumentele de suflat, cu corzi, de percuție, cu clape, etc.). Toate acestea dau sunete imperfecte, impure pe care civilizația doar le-a cuantificat în note muzicale. Înregistrarea tradițională a acestora pe discuri de vinil constă în gravarea pe discuri master în copie fidelă cu toate imperfecțiunile și sunetele armonice asociate, rezultând înregistrări "calde" și foarte personale în funcție de cultura, temperamentul, inspirația artistului. Era informației a introdus digitalizarea și codificarea informației în 0 sau 1, procedură tehnologică ce nu cuprinde toate imperfecțiunile și semi- tonurile originale. De aceea marii colecționari și amatori de muzică, inclusiv artiștii creatori înșiși preferă încă și astăzi discurile de vinil. De aceea a revenit în ultimii 10 ani producția de serie mică de discuri de vinil, actualmente cele mai scumpe suporturi de muzică: dacă un album nou în 2009 pe CD costă 20 Euro, iar un DVD 30 Euro, aceeași înregistrare pe vinil costă 40-50 de Euro.*

**Ce reprezintă pentru tine muzica ?**

*Pentru mine în mod individual muzica reprezintă ce reprezintă arta pentru oricine.... Ca orice artă, muzica reprezintă Lumea: reflectarea, cunoașterea, sinteza Lumii, modificarea, sublimarea, esențializarea Universului. Se poate pune întrebarea: care Lume ? O dată ar fi Lumea Materială înconjurătoare în care diferitele elemente primordiale au devenit în artă adevărate concepte: vântul, marea, pădurea, orașul, drumul, stelele, etc. Pe de altă parte muzica reflectă Lumea Umană: societatea, autorul în sine, cântărețul / interpretul, prezentatorul, disc-jockey-ul și nu în cele din urmă, pe ascultător cu toate trăirile lui. Un aspect evident și intens exploatat în creațiile muzicale este reflectarea Universului Interior cu toate aspectele psihismului: muzica reflectă bucuria, durerea, tristețea, revolta, ura, iubirea, stresul, deprimarea, spleenul, angoasa, speranța, etc.*

**În excursiile tale în străinătate unul din locurile cu siguranță vizitate, este magazinul de muzică.  
Îți pregătești din timp vizita sau pe loc te hotărăști ce vei lua ?**

*La începutul anilor 90 le vizitam la nimereală dar enormitatea ofertei (sistemizată pe domenii, genuri, sub-genuri, autori, producători etc.) a dovedit că a merge la întâmplare este pierdere de timp. Așa că de prin 1995 mă pregătesc din timp din discografii, topuri, site-uri ale marilor nume din muzică, astfel că merg ținut cu o listă cu maximum 20 de titluri. Din aceste experiențe pot să afirm că oricât de celebru e magazinul, nu găsești mai mult de 5-6 titluri din cele căutate...fie nu a intrat, fie s-a epuizat, etc.*

**Te caracterizează un anumit gen de muzică ? Care ar fi acela ?**

*De la început am ascultat, am colecționat și mi-a plăcut acea muzică ce participa la descoperirea de sine. Un rol primordial l-a avut muzica instrumentală, de la cea simfonică trecând prin jazz până la cea electronică, genuri care prin absența Cuvântului (textului) se adresează cel mai direct și mai eficient subconștientului și ego-ului. O mare parte a muzicii secolului XX este cea vocal instrumentală la care am apreciat textele cu caracter profund estetic și chiar filozofic ale unor cântăreți care sunt în același timp și poeți: Bob Dylan, Leonard Cohen, Joni Mitchell, Beatles, Roger Waters, etc. Muzica pur vocală, de la corurile sacre și profane la soliști superdotați gen Bobby McFerrin este de asemenea un deliciu, dar alegerea unei înregistrări anume ține de o corelare cu starea psihică momentană, de acumulările de stres anterioare, de scopul pentru care aleg o audiție sau alta (în sine sau ca background sonor pentru a scrie sau a lucra în cabinet, etc.).*

*În orice caz, nu pot afirma că mă caracterizează un anumit gen de muzică, în diferitele momente ale zilei sau ale vieții ascultând cu aceeași plăcere pop, rock, blues, jazz, clasică, etc. În audierea unui anumit album sau colecții de hituri m-a interesat însă întotdeauna spiritualizarea momentului, punerea muzicii în acord cu sentimentele proprii și nu în cele din urmă purificarea prin artă de mizeriile vieții cotidiene.*

**Ce rol a jucat muzica în cariera ta ?**

*Cel de prieten permanent, cuminte, fără surprize, capricii și mereu la îndemână... Cel de prieten cu care poți împărtăși oricând și bucuriile și necazurile, (înainte de 90 dezamăgirile induse de examene, șefi, securiști, turnători din policlinici, mizerie sau din 90 încoace.. de pacienți, colegi, asociați, birocrăți, etc. )*

**Care ar fi după părerea ta cea mai benefică perioadă muzicală din toate timpurile și de ce ?**

*Toate Timpurile înseamnă.... foarte mult, înseamnă adică cam de când primul homo erectus a lovit cu un băț o piele întinsă să se usuce și a descoperit percuția sau de când homo sapiens a adăugat în joacă la arcul de vânătoare încă 4 corzi și a descoperit harfa..*

*Din această perspectivă pan-istorică, cea mai benefică perioadă muzicală consider că este secolul XX, în care atât genurile muzicale cât și tipurile de instrumente au avut evoluții explozive, fără a mai vorbi de sutele de formații, de miile de interpreți și soliste. Tot în secolul XX muzica a ieșit din turnul de fildeș al elitelor și a devenit un produs al maselor, pentru mase și despre mase, fiind în același timp un mod de reflectare a socialului cât și o modalitate de influențare a societății. Vaclav Havel a spus: "Comunismul a fost demolat de muzica rock"... Din cele 7 arte tradiționale nici una nu cred că a evoluat atât de exponențial, de diversificat și de profund în secolul XX ca muzica...poate doar nou apăruta artă cinematografică.*

**Live is life! Preferi o înregistrare unei experiențe live ?**

*Multe înregistrări sunt greu și costisitor de reprodus live, fiind dificil de reconstituit aceeași echipă inițială: muzicieni de acompaniament, sunetiști, ingineri de mixaj, etc. Marii artiști sunt însă capabili să reproducă aceeași calitate din studio în apariții live, ba mai mult, să fie stimulați de public, interacționând pozitiv și creativ cu acesta și având momente extraordinare de inspirație peste nivelul celor realizate în recele studiouri... Îmi plac și experiențele live dar ele țin de un context mai larg decât formația însăși, puțini muzicieni permițându-și să posede sau să închirieze echipamente live de sute de tone cum au Rolling Stones... și atunci apare compromisul, sau nu se aude bine un instrument, sau mixajul de voci e deficitar, sau sunt prea mulți wați și sala intră în reverberație. Să nu mai vorbim de un spectator căruia îi sună un mobil, care urlă sau care face un comentariu idiot ....O soluție realistă sunt DVD-urile cu concerte în format DTS (Digital Theater System sau Dolby 5+1) în care dintr-un turneu prin 30 de orașe se alege cea mai bună variantă...*

## **Ce ne aduce contemporaneitatea? Cum apreciezi muzica ce se face acum ?**

*Sunt multe experimente rezultate din dilemele și spasmele psihologice și culturale firești apărute în urma scindării societății în tot mai multe grupuri, culturi și subculturi din ce în ce mai specializate și mai pretențioase... Există poate mult prea multă tehnologie electronică și digitală ce înlocuiește interpretul cu feelingul lui și prea puțină virtuozitate personală. Există multă muzică kitsch și multă muzică comercială ce nu ridică ascultătorul la un nivel spiritual superior ci dimpotrivă se coboară la o psihologie elementară de primate. Este un fenomen trist dar care a existat probabil în toate perioadele muzicii fiind tranzitoriu și eliminat printr-un proces de autoselecție naturală.*

### **Muzica în cabinet - moft sau confort ?**

*Sunetele de fond din cabinetele de stomatologie nu sunt deloc prietenoase, ele sunt chiar agresive sau înspăimântătoare, atât cele produse de tehnologie (turbina, micromotoarele, piesele, detartrajul, aspiratoarele, compresorul, etc.) cât și cele produse de pacienți (oftatul, icnetele, gemetele, țipetele, etc.). Acest mediu sonor agresiv pentru toate părțile implicate (medici, pacienți, personal, însoțitori, etc.) poate fi în mod considerabil sau chiar complet „îmblânzit” printr-o muzică ambientală adecvată. Aici se pune întrebarea cine trebuie să se simtă bine cu muzica de fond respectivă: medicul ? pacientul ? asistentele ? În mod firesc ar trebui să fie la fel de mulțumiți de muzica de fond toți participanții la tratament deși într-o vreme consideram că în primul rând ar trebui să fie medicul deoarece el este principalul ”stăpân” al complexului tehnologic numit cabinet. Exemple extreme din propria experiență: o pacientă plecată de mult din România care a început să plângă în timpul prizei unei cimentări simple pe dinți devitali care întrebată fiind ce se întâmplă a spus că nu cabinetul este de vină ci ....muzica, rulând tocmai piesa Phoenix „Mugur de fluier” pe care nu o auzise de 20 de ani....Alt exemplu, o asistentă care a început să plângă brusc după audierea succesivă a 4 CD-uri ale formației Yes și care întrebată fiind a răspuns că nu poate suporta această muzică....*

*Cât despre instalația audio folosită necesitățile sălii de așteptare sunt perfect acoperite de un televizor în care canalele muzicale pot fi schimbate de pacienți și altele sunt necesitățile din cabinet în care pentru acoperirea zgomotelor sinergice profesionale nu sunt suficiente cele 2 boxe de plastic ale PC-ului ci minimum 2 boxe de lemn sau un subwoofer de lemn și 2 boxe sateliți. Din punct de vedere al suportului înregistrării, am parcurs de la privatizarea din 1991 cam toate etapele posibile: radio, casete audio cu albume sau ”best of” din comerț sau selectate de mine, CD-uri alese zilnic, muzică format mp3, iar cel mai comod în ultimii ani posturi radio de pe internet sau antenă satelit și receiver (În jur de 1.000 de posturi de radio la un singur satelit geostaționar de tip Astra). Va exista probabil în curând și posibilitatea abonamentului prin cablu la muzică ambientală sau diversă (ca în cazul curselor aeriene pe mari distanțe), în acest caz însă, selecția conținutului fiind în mâna altora....*

*Muzica în cabinet nu este deloc un moft, este un element psihologic important și care cel puțin în cazul cabinetului nostru a dus chiar la dependența personalului și la sindrom de sevraj...în cazul în care aceasta lipsește...*

### **Un gând pentru cititori...**

*În lumea stresantă și poli-agresivă în care trăim fără o supapă culturală (literatura, muzica, filmul, teatrul ...) un intelectual din secolul XXI devine treptat un robot care în curând se va defecta, fără ca cineva să-i poată oferi piese de schimb adecvate. Profesiile medicale sunt în plus presate de responsabilități specifice, etice, profesionale, umane, iar sindromul de extenuare psihică și fizică (sindromul burn-out specific profesiilor de mare stres: piloți, controlori de trafic, personal militar în zone de conflict, etc.) este adesea întâlnit. O supapă a acumulărilor psihologice negative induse medicului patron de birocrăția în creștere permanentă și de tratamentul zilnic a multor pacienți dificili o constituie muzica „degustată” în timpul exercitării profesiei . Arta umanității, inclusiv muzica nu mai are caracter de exclusivitate, pacienții, medicii, personalul putând beneficia în mod pozitiv de muzică oricând.*

**Interviu consemnat de  
Dr. Vlad C. Deac  
Redactor șef “Viața Stomatologică”**